

(ӘВВАЛИ 3-чү СӨЙӨҒӨД)

— Бу жақында булаг бар. Көл, көстөрм...

Булаг соғуғ ва шәф-фаф иди, сых отларын арасындан сүзүлүб ахан сулар жашыл рәнжа чалыр, буллар кими пайрылдайды. Рамутенин сәси алэми көтүрдү:

— Агкул... Олег... Малин бура. Бу судан до-лунча ичин.

Агкул Юйүрә-Юйүрә мәлди:

— Ой... нә көзөлдир... нә тамыздыр...

О, алларини узатдыб очуну су илө долдурду. Гуртум-гуртум ичди. Јенә очуну долдурду, јахынлашан Олег сары тутду. Олег әлибб сују онун очундан ичди.

— Еј, — деја Рамуте гышгырды. — Гардин-мәз даһи... Тәһбәл олмә, зәһмәт чәк, булага озун әйил...

Күнләр нечирди. Онлар бир дәфә вертолјот-ла сүбб тездән даға ундулар. Агкул Рамутеја сыхылмышды, — марат ичиндә пәнчәрәдән бахырдылар. Дағлар сых мешоликә ортулу олду-ғундан һәр тәрәф јаһи-ашыл иди. Вертолјот ба-зон ашгыја енирди. Он-да һәр шәј адын көрү-нүрдү. Нә көзәлди: да-ғлар да, мешәләр да, јол-лар да... Елз бил аша-ғыда ләнкар вуран ја-шыллығ дәнизи варды. Бирдан Рамуте гышгыр-ды:

— Ора бахын... ма-раллар...

— һаны, һаны?

— Одуғ... мешәдә... дағ

әтәји бојунча гачыр-лар...

— Көрдүм... Нә гор-хулар...

Дағда јәрә енәндә он-лар елз үшүдүләр ки...

— Вај, бура шимал-дыр. — деја Рамуте ки-леләндән. — Нә соғу-ғур!

Чобанлар ири бир ја-пынчы кәтириб онун чинина салдылар. Ја-пынчы уа бојлу Раму-теја чох јарашырды.

— Чобана охшајырам! — деја Рамуте алинә бир чомағ да көтүрдү — Еһеј...

Агкул она буз кими соғуғ аран көтирәндә Рамуте гыззә төшәннүр едиб бирәһәсәс ичди: — Нә Јахшыдыр, — деди. — Боһ-бәһ...

Онлар вертолјотта да кери гајытдылар.

Бир күн да онлар Аг-кулун ишләдији мөшәт комбинатына көлдиләр. Агкул достары свинч-лә гарышлады. Расим бојун отағин бир күн-чүндәки райки, нахыш-лы, гәшәнч габлары кө-рәндә һейрәтини кизләт-мәди.

— Буларә ким на-хыш вурду? — деја Аг-кулдан сорашду.

Отағда бир нечә гыз варды. Агкул онлары көстәрди:

— Севил, Карина, бир да ки, Мәрчан...

Карина күлүб, ширин ермонн ләһчәси илз дил-ләнди:

— Агкул Башчымыз-дыр.

Рамуте габларын бир-икисини көтүрдү, диг-гәтлә нахышлара бахды:

— Нә гәшәнч нахыш-лардыр. Бизим Агкул әмәлли-башлы рассам-дыр ки... Афәрин, Аг-кул.

Агкул ушағ кими ба-шыны ашағы дикмиш-ди. Расмин үзүндән һә-лә да һейрәт чәкиләм-мишди.

— Сән нија бир сөз

Шоғуғ Маһиуғ

Пәнчәрәја

тохунан будағ

(һекајә)

демирсән? — деја Раму-те Олегин үстүнә дүш-ду. — Тәрфи демәндә ај хәссисән һә...

Олег јенә һеч нә де-мәди, бу габларын нечә һазырланмасы илз мә-рағланды. Агкул онлары ири, дәјирми очағ олан бир сәхә көтирди. Гәлиб-дән чыхан габлары исти очағын дәрә тәрәфинә гојур, гыздырыдылар. Олег дөһтөрчәсини чы-харыб, гараламалар ет-мәје башлајанда Рамуте она саташды:

— А Олег, јохса өзү-нү гызлара көстөрир-сэн?!

Комбинатын директо-ру да мәлиб чыхды. Башга сәхләрн көстөрә көстөрә ағыздолусу Аг-кулү тәрфиләди:

— Дејирәм ки, мөт рассамлығ мәктәбине. Разыләшмјр. Анчағ һа-һағ јәрә. Сизә мул јағы бағышламағ истәјирәм. Бу гәшәнч гыззә исе — Рамутеја бахды, — ики-сини верәчәјәм. Бујурун.

— Мәңә нија икиси-ни!! — деја балача, тах-тә кулланлары әлине көтүрән Рамуте шән бир едә илз сорашду.

— Чүнки Азербәјҗан

торпағынын чичәкларин-дә толланан әтир гона-ғымы үчүн јахшы һә-дијәдир!

— Мән дә ону Литва торпағына аларарам.

Ајрылығ вахты чат-ды. Агкул Рамутеја кө-зәл нахышлы, ики бала-ча кузә бағышлады. Һә-мин күн гызлар бир-би-риндән ајрылмадылар. Рамуте да она кичик һәдијә вериб пычылда-ды:

— Евдә ачарсан! Вағзалда Расим дә, Олег дә, Рамуте дә ва-гонда минән кими пән-чәрәнин габағына көл-диләр. Олег нәсә чәкир-ди. Агкул перронда тәк-тәһнә дајзаныб онла-ра бахырды. Бирдан Олег она чәкдији ағ вә-рәји үзатды:

— Ала... Перронда да-һан издәрли көзәл...

— Сағ ол, Олег...

Гатар кетди. Агкулун урәжини дә өзү илз әспарлы. Узун мүдәт бир-биринә елз етдиләр. Агкул һәч елз кетмәк

истәмирди. Она елз мә-лирди ки, нәсә чох гәл-мәтли бир шәј итириш-дир. Евә көләндә Раму-тенин вердији һәдијә-јадына дүшдү. Ачыб бахды. Бу, көзәл бир ша-кил иди: Пәнчәрә ва пәнчәрәје доғру әйлән јамјашыл бир будағ! Ки-чик бир мәнтуб да вар-ды: Охуду: «Сән хош-бәхтсән, Агкул! Мән сә-нә јалан данышмышәм. Нишанлығ јохдур. Се-вдији адам исе мәнә ла-ғәјдир. Даһа доғрусу, мәнән гат-гат јахшы бир гыззи севир. Расимә бәсләдијин севијәе гитә едирәм. һәр икинизии севииси тамыздыр. Сизә хошбәхтлик арзулајы-рам. Бачың Рамуте».

Агкулун урәји титрә-ди. Бирдән мөшәдә Ра-мутенин көдәрлә бахды-ғы бир аны хатырлады вә она һәр шәј күн ки-ми ајдын олду. Бу вахт мөзү пәнчәрәје саташ-ды. Күлөк әсир, јашыл будағ аста-аста пәнчәрә-је тохунурду.